

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-249/2025-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sucu Marini Vučetić u pravnoj stvari tužiteljice Ivane Brekalo-Kaučić, OIB: 36754763365 iz Slavonskog Broda, Josipa Runjanina 91, zastupane po punomoćniku Andreju Gariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Matiću, odvjetniku iz Zagreba, radi ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 15. svibnja 2026. u nazočnosti tužiteljice i punomoćnika i zamjenika punomoćnika tuženika Ivana Stankovića, odvjetničkog vježbenika i rasprave održane 16. lipnja 2026. na kojoj je objavljena odluka, istog dana

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba:

- iz čl.12.st.3. Ugovora o namjenskom kreditu, sklopljenog 31. svibnja 2007. između tužitelja i tuženika, u dijelu odredbe koji glasi:

„Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini 0,50% (slovima: nula cijelih pedeset posto) od iznosa kredita...”

II. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50 tužiteljici Ivani Brekalo-Kaučić iz Slavonskog Broda, Josipa Runjanina 91, u roku od 15 dana na ime naplaćene naknade za obradu kredita isplatiti iznos od 210,91 EUR zajedno sa zateznom kamatom na iznos tekućom od dana 14. lipnja 2007. po stopi iz čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007., od 1. siječnja 2008. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim

trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. pa nadalje do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

III. Utvrđuje se da je ništetna odredba:

- iz čl.10.st.2., Ugovora o namjenskom kreditu, sklopljenog 31. svibnja 2007. između tužitelja i tuženika, u dijelu odredbe koji glasi:

„U tom slučaju Korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima Banke važećim na dan prijevermene otplate.“

IV. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50 tužiteljici Ivani Brekalo-Kaučić iz Slavonskog Broda, Josipa Runjanina 91, u roku od 15 dana isplatiti iznos od 467,76 EUR na ime naplaćene naknade za prijevremenu otplatu kredita zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na iznos tekućom od dana 26. ožujka 2010. do 31. srpnja 2015. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. pa nadalje do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine .

V. Nalaže se tuženiku Privrednoj banci Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50 tužiteljici Ivani Brekalo-Kaučić iz Slavonskog Broda, Josipa Runjanina 91, naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 811,55 eura zajedno sa zateznom kamatom tekućom od 16. lipnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo

polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate.

1.1. U tužbi navodi da joj je tuženik kao kreditor odobrio i stavio na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti u iznosu od 71.760,00 CHF po srednjem tečaju za CHF tečajne liste tuženika na dan korištenja kredita. Citiranim Ugovorom, ugovoren je rok otplate kredita u trajanju od 360 mjeseci kroz otplatu u jednakim mjesečnim anuitetima kunske protuvrijednosti. Predmetnim tipskim Ugovorom u članku 12. ugovorena je naknada za obradu zahtjeva kredita i to u iznosu jednokratno 0,50 % od ukupnog iznosa kredita, a koja se naplaćuje prije korištenja kredita. Tuženik je 13. lipnja 2007. naplatio tužiteljici naknadu za obradu zahtjeva u iznosu od 1.589,08 kn, a koja protuvrijednost, sukladno fiksnom tečaju konverzije HRK u EUR utvrđenog Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Fiksni tečaj konverzije: 7,53450), iznosi 210,91 EUR. Odredbom čl.10. predmetnog Ugovora ugovoreno je kako tužiteljica može izvršiti prijevremenu otplatu kredita samo uz suglasnost i uz uvjete koje odredi tuženik. Tužiteljica je 25. ožujka 2010., izvršila prijevremenu otplatu preostalog dijela kredita prilikom čega je tuženik tužiteljici istog dana naplatio naknadu za prijevremeno zatvaranje kredita u iznosu od 3.524,35 kn a koja protuvrijednost, sukladno fiksnom tečaju konverzije HRK u EUR utvrđenog Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (Fiksni tečaj konverzije: 7,53450), iznosi 467,76 EUR. O ugovornim odredbama za tzv. „ulaznu i izlaznu naknadu“ nije se pojedinačno pregovaralo, već su iste kao takve unaprijed formulirane i od strane tuženika (banke) implementirane u tipskom ugovoru na koji tužitelj kao potrošač nije imao utjecaja. Naime, tužiteljici nije bila razjašnjena relacija odnosa između iznosa naknada i usluga na ime kojih se iste naplaćuje. Navedene odredbe nisu bile ugovorene u dobroj vjeri te su suprotno načelu savjestnosti i poštenja uzrokovale značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, zbog čega su iste nepoštene i ništetne te ne proizvodi pravni učinak. S obzirom da je tuženik temeljem gore navedenih nepoštenih odredbi o ulaznoj i izlaznoj naknadi u predmetnom ugovoru iste naplatio i time stekao nepripadajuću imovinsku korist, navedeni je kao nepošten stjecatelj, sukladno čl. 1115. ZOO-a, takve dužan vratiti zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama. Sukladno navedenom tužiteljica predlaže sudu usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Ističe prigovor zastare potraživanja. Tuženik ističe da je u ugovoru o kreditu potpuno jasno, lako razumljivo i uočljivo navedeno kako se prije isplate kredita jednokratno odbijaju troškovi obrade u iznosu od 0,50% iznosa kredita, stoga sporna odredba stavka 3. članka 12. ne podliježe testu nepoštenosti iz članka 84. Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine br. 96/03, dalje: ZZZP/03). Predmetna odredba ne samo da je gramatički razumljiva već ispunjava i uvjet predvidljivosti te daje mogućnost tužitelju da na temelju točnih i razumljivih kriterija utvrdi ekonomske posljedice koje za njega proizlaze iz sporne odredbe. Također, tuženik je predmetnu ugovornu odredbu sastavio u skladu sa zahtjevom tržišne transparentnosti koja omogućuje tužitelju da na tržištu usporedi druge ponude za prodaju iste robe ili iste usluge. Nesporno je da se u

predmetnom slučaju radi o tipskom ugovoru (što samo po sebi ne dovodi do zaključka kako se u vezi s ugovornim odredbama nije moglo pregovarati kako tužiteljica pogrešno ističe u tužbi). Međutim, pregovaračka moć potrošača se ogleda u njegovom pravu da odabere između različitih ugovornih proizvoda tuženika, njihove cijene te usporedi ponudu na tržištu kako bi odabrao ekonomski i pravno za njega najprihvatljiviju ponudu. Tužiteljica je prilikom sklapanja Ugovora ovisila jedino o svojoj slobodnoj volji te je mogla sama odlučiti odgovara li mu ta odredba. Riječ je o naknadi koja se naplaćuje odmah prilikom puštanja kredita u tečaj i tužiteljica je bila upoznata s tom odredbom od prvog trenutka pregovora o uvjetima kredita. Tuženik ističe kako navodi tužiteljice da ugovorna odredba o naknadi za obradu kredita treba sadržavati strukturu troškova, tj. od čega se isti sastoje, a da je u suprotnom takva odredba nepoštena te u konačnici i ništetna bili neosnovani. Naime, takva obveza za kreditne institucije nije postojala u vrijeme sklapanja Ugovora, a ne postoji niti danas. Nadalje, tuženik ne spori da je tužiteljici prilikom prijevremene otplate kredita 25. ožujka 2010. naplaćena naknada za prijevremeno zatvaranje kredita u iznosu od 467,76 EUR. Međutim, sukladno Zakonu o zaštiti potrošača, nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. Tuženik ističe kako je ugovorena naknada tijekom cijelog trajanja ugovornog odnosa bila jasna, lako razumljiva, uočljiva te određiva u smislu članka 269. Zakona o obveznim odnosima. Zaključno, tuženik smatra kako poštenost sporne odredbe uopće nije dopušteno procjenjivati. Tuženik je dokazao kako je postupao sukladno propisima te da mu je nastala šteta, kao i da sporna naknada predstavlja upravo unaprijed ugovorenu naknadu štete. Uz navedeno, tuženik prigovara i postavljenom zahtjevu za plaćanjem zatezne kamate od dana dospijeca predmetnih naknada pa do isplate. Naime, sukladno čl. 1115. ZOO-a zatezne kamate vraćaju se od dana stjecanja samo ako je stjecatelj nepošten, a inače od dana podnošenja zahtjeva, u ovom slučaju tužbe. Sudska praksa nepoštenje (nesavjesnost) stjecatelja veže uz to je li neosnovano osiromašeni zahtijevao vraćanje stečenog bez osnove prije podnošenja tužbe. S obzirom na to da u ovom postupku tužitelj nije dokazao da je prije podnošenja tužbe zahtijevao vraćanje stečenog bez osnove, prema tome nije dokazao ni da je tuženik prije podnošenja tužbe postao nesavjestan stjecatelj, odnosno da nije postupao u dobroj vjeri prilikom sklapanja Ugovora. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev tužiteljice te ju obveže na naknadu troškova postupka tuženiku.

3. Tijekom postupka je bila sporna visina vrijednosti predmeta spora (dalje – vps) jer je tužitelj u tužbi naveo da ista iznosi 1.340,00 eura, a povodom prigovora tuženika sud je na ročištu održanom kod ovog suda 14. travnja 2026. utvrdio vps u iznosu od 678,67 eura u skladu sa odlukom VSRH Rev-374/2013-3 od 6.12.2017. u kojoj je navedeno da "Deklaratorni zahtjev istaknut uz tužbeni zahtjev na činidbu u konkretnom slučaju treba poslužiti samo za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva na činjenje i ne uzima se u obvezi pri utvrđivanju vrijednosti predmeta spora."

4. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u podatke o naplatama iz kojeg je vidljivo da je 13. lipnja 2007. tužiteljici naplaćen iznos od 210,91 eura i da je 25. ožujka 2020. naplaćen iznos od 467,76 eura (str. 9 do 14 spisa). Uvidom u Ugovor o kreditu broj 9012550944 od 31. svibnja 2007. je vidljivo da je isti zaključen između tužiteljice kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora u iznos od 71.760,00 CHF da je u čl. 2. Ugovora navedeno da je namjena kredita - kupnja stambenog objekta i da je u čl. iz čl.12.st.3. Ugovora navedeno „Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini 0,50% od iznosa kredita...“, au čl. 10. st. 2. je navedeno

„U tom slučaju Korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima Banke važećim na dan prijevremene otplate.“ (str. 15.do 19. spisa). Saslušana je tužiteljica kao stranka u svrhu dokazivanja.

4.1. Iz iskaza tužiteljice utvrđeno je da je zaključila Ugovor o kreditu s tuženikom 2007. na iznos od 71.760,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, za kupnju stana. Taj stan je kupila u Slavonskom Brodu na adresi A. Hebranga 4/17. Taj stan je prodala. Nikada ga nije iznajmljivala, stanovala je u tom stanu, a prodan je prije 5 godina. Nikada nikakav obrt nije bio u tom stanu, niti bilo kakvi poslovni udjeli, koristili su ga za potrebe obiteljskog stanovanja. Sama je vraća sve rate kredita. Ugovor je pročitala, bilo je po principu uzmi ili ostavi, bio je tipiziran. Nije mogla pregovarati o bilo kakvim odredbama Ugovora, osim o dijelu koji se odnosi na visinu i vrijeme otplate kredita. Nitko joj nije objašnjavao što znači naknada za obradu kreditnog zahtjeva. Nitko joj nije rekao za što će se potrošiti novac koji je naplaćen za obradu kreditnog zahtjeva. Prijevremeno je otplatila kredit. Prije otplate kredita nitko ju nije upozorio da će banka naplatiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita. Tijekom školovanja nije imala ekonomske predmete.

5. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci presude.

6. Tijekom postupka je utvrđeno kao nesporno da:

- su Ugovor o kreditu broj 9012550944 od 31. svibnja 2007. zaključili tužiteljica kao korisnika kredita i tuženik kao kreditor u iznosu od 71.760,00 CHF da je u čl. 2. Ugovora navedeno da je namjena kredita - kupnja stambenog objekta,

- je u čl.12.st.3. Ugovora navedeno „Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini 0,50% od iznosa kredita...“,

- je u čl. 10. st. 2. je navedeno „U tom slučaju Korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima Banke važećim na dan prijevremene otplate.“

- je tuženik tužiteljici naplatio 13. lipnja 2007. iznos od 210,91 eura radi troškova obrade kredita i

- je tuženik tužiteljici naplatio 25. ožujka 2020. iznos od 467,76 eura radi prijevremene otplate kredita,

- je tužiteljica potrošač jer je kredit bila iskoristila za kupovinu stana koji je koristila za obiteljske, a ne za poslovne svrhe,

- da prilikom sklapanja Ugovora o kreditu tužiteljici nije dana mogućnost raspravljanja o predmetnoj ugovornoj odredbi, što je utvrđeno kao nesporno iz iskaza samog tužiteljice kojoj je sud u cijelosti poklonio vjeru jer je iskaz iste logičan i uvjerljiv i da je Ugovor o kreditu tipski ugovor, sastavljen na unaprijed pripremljenom obrascu od strane tuženika,

- tuženik, na kojemu je teret dokaza na okolnosti da je s tužiteljicom pojedinačno pregovarao o spornim ugovornim odredbama, na te okolnosti nije predložio niti jedan dokaz

7. Nije tijekom postupka bila sporna visina postavljenog zahtjeva.

8. Tijekom postupka je bio sporan osnov postavljenog zahtjeva, odnosno da li su ništetne odredbe Ugovora o kreditu koje se odnose na troškove obrade kredita i trošak prijevremene otplate kredita jer tužiteljica smatra da jesu, a tuženik se tome protivi.

9. Na temelju čl. 3. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05.; dalje – ZOO/05) je propisano kako su sudionici u obveznom odnosu ravnopravni, a na temelju čl. 4. ZOO/05 u zasnivanju obveznih odnosa i ostvarivanju prava i obveza iz tih odnosa sudionici dužni pridržavati načela savjesnosti i poštenja. U čl. 7. ZOO/05 je navedeno da sudionici pri sklapanju naplatnih pravnih poslova polaze od načela jednake vrijednosti uzajamnih davanja, a na temelju čl. 8. stavak 1. ZOO/05 propisano da se je svatko dužan suzdržavati od postupaka kojim se može drugome prouzročiti šteta. Na temelju čl. 322.st.1. ZOO/05 Ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

10. U svezi navedenog i prema pravnim stavovima iz presude Suda Europske Unije u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19, vezano za nepoštenost ugovorne odredbe o tzv. ulaznoj naknadi i prijevremenoj otplati po ocjeni ovog suda, odredbe Ugovora o kreditu o plaćanju predmetnih naknada ugovorene su na netransparentan način, a tužiteljici nije na valjan i razumljiv način objašnjeno koji je razlog ugovaranja naknada i zašto je njihova visina vezana uz iznos odobrenog kredita, čime je tužiteljica dovedena u neravnopravan položaj u odnosu na tuženika i takvim postupanjem tuženika povrijeđena su prava tužiteljice kao potrošača, jer je tuženik koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe.

11. U svezi navedenog sud je i utvrdio ništetnima odredbe čl.12.st.3. i čl. 10. st. 2. Ugovora.

12. Na temelju dokumentacije u spisu i iskaza tužiteljice ovaj sud je , utvrdio da se o predmetnim ugovornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo, a obzirom da se radi o tipskom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sastavljenom po tuženiku, koji tužiteljica nije mogla mijenjati. Zahtjev transparentnosti, prema kojemu ugovorna odredba mora biti jasno i razumljivo sastavljena, obvezuje tuženika da korisniku kredita pruži dovoljno informacija kako bi mogao donositi razborite i informirane odluke. Tužiteljica kao korisnica kredita, je morala znati koje to stvarne troškove plaća da može procijeniti sve ekonomske posljedice koje bi proizašle iz te odredbe, a taj zahtjev nije zadovoljen jer je tužiteljica prije sklapanja Ugovora o kreditu imala samo paušalnu informaciju o obvezi plaćanja naknade za obradu kreditnog zahtjeva i nije informirana o razlozima koji opravdavaju plaćanje te naknade (koji troškovi i koje usluge ulaze u tu naknadu), te je bila ograničen uvjetima iz ponude tuženika. Nadalje tuženik nije dokazao da predmetna naknada odgovara stvarno nastalim troškovima i pruženim uslugama i po ocjeni ovog suda nesporno je da tuženik nije postupao u dobroj vjeri, što je dovelo do značajne neravnoteže u pravima i obvezama na štetu tužiteljice

13. Nadalje iz iskaza tužiteljice sud je u utvrdio i da stranke nisu pojedinačno pregovarale o ugovornoj odredbi o naknadi za prijevremenu otplatu kredita, da se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora prednika tuženika o kreditu i da tužiteljica nije imala utjecaja na njezin sadržaj. Tuženik prilikom zaključenja ugovora nije pojasnio tužiteljici razloge ugovaranja naknade za prijevremenu otplatu kredita niti na što se točno odnosi ta naknada, i na temelju čl. 81. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača/03 po ocjeni ovog suda, ništetna je odredba čl. 10st.2. Ugovora o kreditu jer je ugovorena suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzročila je znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača, s obzirom da je tuženik ugovorio prijevremenu otplatu kredita uz uvjete prema kojima je tužiteljica dužna platiti troškove koji nisu odraz stvarnih troškova nastalih tuženiku vezano za prijevremenu otplatu kredita,

14. Vrhovni sud Republike Hrvatske je u odlukama povodom restitucijskog zahtjeva potrošača s osnova nepoštene odredbe o ugovorenoj naknadi za prijevremenu otplatu kredita (npr. Rev 112/2018-2 od 9. ožujka 2022. i Rev-43/2022-2 od 14. lipnja 2022.) izrazio pravno shvaćanje da banka imao pravo na naknadu stvarno pretrpljene štete, odnosno onih troškova koji su izravno povezani s prijevremenom otplatom kredita (objektivno nastali troškovi) međutim tuženik nije tijekom postupka dokazao da su nastali ikakvi troškovi vezano za prijevremenu otplatu kredita.

15. Tuženik je istakao i prigovor zastare koji nije osnovan. Prema pravnom shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Su-IV- 47/2020 od 30. siječnja 2020., kod restitucijskog zahtjeva s osnove ništetne odredbe zastara teče od pravomoćnosti prvostupanjske presude u ovom postupku, tako da nije nastupila zastara za potraživanje tužitelja na temelju čl. 216. i čl. 225. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 63/08, 134/09, 94/13, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje - ZOO).

16. U svezi navedenog sud je i usvojio tužbeni zahtjev tužiteljice jer je isti po ocjeni ovog suda nesporno osnovan i tužiteljici je dosuđen traženi iznos naplaćene naknade za obradu kredita u iznosu od 210,91 eura i iznos od 467,76 eura na ime prijevremene otplate kredita, prema podacima koje je dostavio sam tuženik.

17. Zatezna kamatama teče od prvog slijedećeg dana od dana naplate naknade, prema postavljenom zahtjevu tužiteljice i to za iznos od 210,91 eura od 14. lipnja 2007., a naknada je naplaćena 13. lipnja 2007. i za iznos od 467,76 eura zatezna kamata teče od 26. ožujka 2020., a tužiteljici je naplaćena naknada 25. ožujka 2020.

18. Na temelju čl. 1115. ZOO propisano je da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva. U svezi navedeno budući da je tuženik bio nepošten jer je već prilikom sklapanja samog ugovora kao osoba koja sklapa takav ugovor u okviru svoje djelatnosti morao znati da je sporna odredba ugovora o kreditu protivna prisilnim propisima i to s obzirom na način njezinog ugovaranja (izostanak mogućnosti pregovaranja od strane potrošača o pojedinačnim odredbama) te s obzirom na moguće posljedice (znatna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice) te da je time ta odredba ugovora i ništetna, tuženik dužan platiti zatezne kamate prema postavljenom zahtjevu tužitelja od prvog slijedećeg dana od dana uplate, odnosno stjecanja predmetne naknade (čl. 29.st.2. i 8. ZOO-a).

19. Na temelju čl. 154.st.1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025; dalje – ZPP-a) tuženik je u obvezi naknaditi troškove postupka tužiteljici jer je tužiteljica u cijelosti uspjela u postupku.

19.1. Tužiteljici je priznat trošak pristojbe na tužbu koji je uplaćen u iznosu od 26,55 eura, trošak pristojbe na presudu koji iznosi 60,00 eura. Tužiteljici je priznat i trošak sastava tužbe u iznosu od 150,00 eura (tbr. 7.t.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika; NN 138/23, 107/2025; dalje – OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 14. travnja 2026. u iznosu od 150,00 eura (tbr. 9.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 15. svibnja 2026. u iznosu od 150,00 eura (tbr. 9.t.1OT) trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 16. lipnja 2026. u iznosu od 75,00 eura (tbr. 9.t.3.OT). Priznat je i trošak sastava obrazloženog podneska od 14. studenog 2025. u iznos od 150,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak dopisa tuženiku u iznosu od 50,00 eura (tbr. 37. t.1. OT), ukupno je tužiteljici priznat trošak u iznosu od 811,55 eura kako je to i navedeno u izreci presude.

20. Na troškove postupka teče zatezna kamata od 16. lipnja 2026. kao dana presuđenja na temelju čl. 29.st.2. i 8. ZOO-a.

Slavonski Brod, 16. lipnja 2026.

Sudac
Marina Vučetić

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 dana. Žalba se podnosi u pisanom obliku putem ovoga suda, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

O tom obavijest:

1. tužitelj po pun.
2. tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-30889-80bef**

Kontrolni broj: **0ebf9-200dd-f3fc1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.